

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010202
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616010202.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom 20. júna 2017 prejednal odvolanie podané obžalovaným P. Z., nar. X.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/50/2016 zo dňa 22.2.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. Z. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 3T/50/2016 z 22.2.2017, podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. v trestnej veci obžalovaného P. Z. zrušil výrok o vine trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 2T/38/2016-123 zo dňa 6.5.2016, právoplatného dňa 7.6.2016, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že

v presnejšie nezistenom čase na internetovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> podal inzerát, v ktorom ponúkol na predaj notebook zn. Lenovo IDEA PAD Y 50-70, o ktorého kúpu prejavil záujem A. S., ktorý po telefonicknej a e-mailovej komunikácii zaslal obžalovanému P. Z. dňa 18. 8. 2015 sumu 350,- Eur prostredníctvom účtu vedeného v J. I. Y. E. G. a sumu 50,- Eur v ten istý deň prostredníctvom účtu vedeného vo K. I. na účet obžalovaného P. Z., ktorý následne dňa 27.10.2015 od A. S. vylákal doplatok 100,- Eur s tým, že mu po obdržaní finančnej čiastky obratom pošle notebook, čo aj napriek viacerým urgenciám a opakovaným prísľubom neurobil, o kúpu notebooku prejavil záujem aj W. D., ktorý dňa 9. 9. 2015 zaslal obžalovanému P. Z. sumu 430,- Eur z účtu vedeného v J. I., pričom obžalovaný P. Z. mu predmetný notebook neposlal ani nevrátil peniaze a svojim konaním spôsobil poškodenému A. S., nar. X. XX. XXXX, trvale bytom I. Q. XX, E. I., škodu vo výške 500,- Eur a poškodenému W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. G. XXXX/XX, X., škodu vo výške 430,- Eur,

právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 2T/38/2016-123 zo dňa 6.5.2016, právoplatného dňa 7.6.2016, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona (§ 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov zo zaradením na výkon trest odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zrušil výrok trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 2T/38/2016-123 zo dňa 6.5.2016, právoplatného dňa 7.6.2016, ktorým bola podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému W. D., nar. XX. XX. XXXX v X., trvale bytom Ul. B. G.. XXXX/XX, X., škoda vo výške 430,- Eur a poškodenému A. S. nar. X. XX. XXXX v E. I., okres Y., trvale bytom I. Q.. XX, E. I. škodu vo výške 500, Eur, ako aj výrok, ktorým bol podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodený W. D., nar. XX. XX. XXXX so zvyškom jeho nároku odkázaný na občianske súdne konanie,

ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Obžalovaného P. Z. okresný súd uznal vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1./ v presnejšie nezistenom čase na internetovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> podal inzerát, v ktorom ponúkol na predaj notebook zn. Lenovo IDEA PAD Y 50-70, o ktorého kúpu prejavil záujem A. S., ktorý po telefonicknej a e-mailovej komunikácii zaslal obžalovanému P. Z. dňa 18.8.2015 sumu 350,- Eur prostredníctvom účtu vedeného v J. I. Y. E. G. a sumu 50,- Eur v ten istý deň prostredníctvom účtu vedeného vo K. banke na účet obžalovaného P. Z., ktorý následne dňa 27.10.2015 od A. S. vylákal doplatok 100,- Eur s tým, že mu po obdržaní finančnej čiastky obratom pošle notebook, čo aj napriek viacerým urgenciám a opakovaným prísľubom neurobil, o kúpu notebooku prejavil záujem aj W. D., ktorý dňa 9.9.2015 zaslal obžalovanému P. Z. sumu 430,- Eur z účtu vedeného v J. I., pričom obžalovaný P. Z. mu predmetný notebook neposlal ani nevrátil peniaze a svojim konaním spôsobil poškodenému A. S., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom I. Q. XX, E. I., škodu vo výške 500,- Eur a poškodenému W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. G. XXXX/XX, X., škodu vo výške 430,- Eur,

2./ dňa 31.8.2015 vystupujúc pod menom P. na webovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> uverejnil inzerát, v ktorom predával notebook zn. Lenovo IDEA PAD Y 50-70 Black v úmysle obohatiť sa, kde na tento inzerát dňa 31. 8. 2015 zareagoval O. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX/X, P. A. a kontaktoval P. Z. prostredníctvom telefonátu na telefónnom čísle XXXX XXX XXX a dohodli sa na predaji uvedeného notebooku za sumu 400,- Eur s tým, že O. D. zaplatí za notebook v dvoch 200,- Eur splátkach, kde prvú splátku uhradil vkladom v hotovosti na bankový účet č. XXXXXXXXXXXX vedený v J. I., a. s. dňa 31.8.2015 a druhú na ten istý účet dňa 2.9.2015, hoci do dnešného dňa mu P. Z. uvedený notebook nedoručil, čím uvedeným konaním O. D. spôsobil škodu vo výške 400,- Eur.

Za to mu súd podľa §§ 221 ods. 1, 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2, § 41 ods. 3 Tr. zák. uložil spoločný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému O. D., nar. X.X.XXXX, škodu vo výške 400,- Eur, poškodenému W. D., nar. XX.X.XXXX, vo výške 430,- Eur, poškodenému A. S., nar. X.XX.XXXX, vo výške 500,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného W. D., nar. XX.XX.XXXX, odkázal so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol vo výroku o uloženom treste napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajkyne Mgr. Kataríny Kuchárovej s tým, že v konaní na okresnom súde bolo porušené jeho právo na obhajobu. V tejto súvislosti poukázal na okolnosti a spôsob jeho zastupovania ustanoveným obhajcom na hlavnom pojednávaní 22.2.2017.

Na verejnom zasadnutí konanom o podanom odvolaní obžalovaný výslovne prehlásil, že súhlasí s tým, aby bol v konaní zastúpený ustanovenou obhajkyňou Mgr. Katarínou Kuchárovou. Odvolanie modifikoval v tom smere, že napáda rozsudok okresného súdu len vo výroku o uloženom treste. V tejto súvislosti uviedol, že je otcom dvoch maloletých detí a v čase konania na krajskom súde vykonáva ďalšie nepodmienečné tresty odňatia slobody. Uložený trest napadnutým rozsudkom sa mu preto javil ako neprimerane prísny a tento podľa jeho názoru nespĺňal požiadavky primeranosti a proporcionality. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a v prejednávacom prípade trestného stíhania rozhodol o upustení od uloženia ďalšieho trestu.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Poškodený A. S. sa na verejnom zasadnutí vyjadril ku skutočnostiam súvisiacimi so spôsobenou škodou.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine a okresný súd vyhlásenie uznesením v zmysle ustanovenia § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Preto vykonal potrebné dokazovanie len k uloženému trestu.

V dokazovaní k uloženému trestu okresný súd zistil, že u osoby obžalovaného existovala jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že k spáchaniu trestného činu sa priznal, ako aj jedna príťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., podľa ktorej už bol za trestný čin odsúdený. Súd k uloženému trestu vykonal aj dokazovanie spočívajúce v prečítaní listinných dôkazov vzťahujúcich sa k uloženiu ďalšieho trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. Prvostupňový súd obžalovanému ukladal trest podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. za vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Zákonom ustanovená trestná sadzba pri prečine podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. bola daná v rozmedzí až na dva roky. Okresný súd obžalovanému ukladal trest v prvej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Okresný súd v zmysle záveru odvolacieho súdu pri rozhodovaní o treste vychádzal správne z ustanovenia § 34 Tr. zák., ktoré upravuje zásady jeho ukladania. Pri druhu a výmere uloženého trestu prvostupňový súd správne ustálil, že osoba obžalovaného vykazuje vážne znaky kriminálneho narušenia. Obžalovaný páchal úmyselnú trestnú činnosť vo viacerých prípadoch, o čom svedčili právoplatné odsúdenia súdov.

Výmera uloženého trestu, je teda podľa názoru odvolacieho súdu opodstatnená najmä závažnosťou spáchaného trestného činu, ako aj vyhodnotením osoby obžalovaného. Závažnosť spáchaného trestného činu spočíva v jeho úmyselnom vykonaní, pričom osoba obžalovaného vykazuje znaky kriminálneho narušenia. Za takejto situácie krajský súd nezistil okolnosti odôvodňujúce uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody tak, ako sa toho domáhal prostredníctvom odvolania obžalovaný. Z hodnotenia jeho osoby je zrejmé, že spoločnosť musí na neho vplyvať prísnejším druhom trestu, a to trestom odňatia slobody, ktorý bude vykonávať nepodmienečne. Výmera uloženého trestu v trvaní

desiatich mesiacov bola uložená v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Takáto výmera trestu sa preto krajskému súdu s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti javila ako primeraná. Uložený trest z trestnoprávneho hľadiska spĺňa, okrem individuálnej prevencie, aj prevenciu generálnu, t.j. iných odradí od páchania obdobných trestných činov. Argumenty obžalovaného, ktoré sa týkali naznačených osobných a rodinných pomerov, krajský súd vyhodnotil ako irelevantné. Tieto skutočnosti boli obžalovanému známe aj v čase, kedy páchal úmyselnú trestnú činnosť, pre ktorú bol odsúdený. Vzhľadom na tieto okolnosti pri hodnotení primeranosti trestu nie je možné na uvedené argumenty zo strany súdu prihliadať.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj výrokom napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V tejto súvislosti nezistil pochybenie okresného súdu pri aplikácii ustanovenia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Trest bol obžalovanému uložený správne ako ďalší trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., nakoľko prejednávaný čiastkový útok tvoril súčasť pokračovacieho trestného činu, a to tak, ako to správne uviedol v napadnutom rozsudku okresný súd.

Na základe týchto skutočností Krajský súd v Žiline odvolanie obžalovaného zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné. V ďalších neuvedených podrobnostiach druhostupňový súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.